

OT. 55 - DE KONING DIE DEED WAT HIJ VERBODEN HAD

Zijn valkuilen waar je in terecht kunt komen. Dan maak je nare dingen mee.

1. Je kunt in een valkuil komen omdat je niet wist dat die er was.

Om daar niet in tere

Er cht te komen heb je goede opvoeders nodig, want een kind kan niet alles weten. Geen drugs gebruiken, niet roken, vriendjes die uit stelen gaan en ga maar door.

2. Er is ook de valkuil waarin je kunt vallen doordat je overmoedig zegt: **IK VIND HET LEUK OM TE DOEN WAT VERBODEN IS.**

Gelukkig heb je dan nog mensen die je waarschuwen. En anders? Kom je in contact met de politie.

3. O ja, en vergeet niet die grote valkuil van: **ZE DOEN HET ALLEMAAL**

Daarvan zegt de bijbel: Je moet de meerderheid in het kwade niet volgen.

Maar dit verhaal gaat over een koning die in een valkuil viel, waarvoor hij anderen had gewaarschuwd. Het is... koning Saul. Als jij nou goed oplet, dan weet je in ieder geval hoe het niet moet. Ik waarschuw je van te voren. **HET LOOPT FOUT AF!**

Er is een eeuwenoud liefelijk plaatsje in Israël. Er zijn palmbomen, citroenbomen, liefelijke heuvels, beekjes, bergen. Wie het bezoekt komt helemaal tot rust. Er heerst daar een sfeer... Het lijkt wel God je nieuwe kracht geeft. Daarom noemen de mensen het Sunem, **DUBBELE RUST** wil dat zeggen. Er werd zelfs een liedje over het dorpje geschreven. 'Sunem, o Sunem, jouw beek is vol water...'

Maar dat liedje zingt momenteel niemand meer. Weet je waarom niet? De Filistijnen hebben Sunem namelijk bezet. Het is oorlogsgebied geworden. Waar vrede heerste, gonst het nu van buitenlanders, die paraderen met allerlei wapentuig.

De Verenigde Filistijnse Beweging heeft grote troepen op de been gebracht om eens en voorgoed met Israël af te rekenen. Het zijn echte terroristen. Is er dan niemand die hen wegjaagt? Koning Saul misschien, die lange knappe koning van Israël? Hij kan toch ook wel een flink leger op de been zetten? Ja, dat doet hij ook. Kijk, daar staat hij op een heuveltop van het Gilboa gebergte. Achter hem slaat zijn leger hun kamp op.

'Het zijn er wel heel erg veel, Heer Saul,' zegt zijn adjudant geschrokken bij het zien van al die vijandelijke legers.

'... Inderdaad,' beaamt Saul onzeker. 'Ik heb hier geen goed gevoel over...! Was Samuel nog maar in leven, dan kon ik hem om raad vragen.'

'Waarom raadpleegt uzelf de Here niet?' vraagt een officier die erbij is komen staan.

'Wat denk je? Dat heb ik al lang gedaan. God heeft me verlaten en dat maakt me doodsbang. Hij antwoordt me niet in een droom en ook niet door andere profeten.' Saul probeert grip te houden op de situatie en dat lukt niet. Daardoor wordt hij opstandig. Hij rukt nijdig zijn koninklijk hoofddekse af en smijt het woedend op de grond. 't Is allemaal Gods schuld, vindt hij. Als er ergens een hemeldeur was, dan zou hij nu echt zijn vinger op de bel houden tot God wel open moest doen. Tring,tring!! Groot alarm. Maar nu moet Saul alles alleen uitzoeken.

Ineens krijgt hij een ingeving. Niet lang geleden heeft hij in een radicale bui alle waarzeggers het land uit laten zetten. Achteraf gezien stom, vindt hij, want waarzeggers hebben een lijntje met boven. Ja, God verbiedt spiritisme, het is een gruwel in zijn oog, maar dit is een noodsituatie, toch? Misschien zijn ze er één vergeten.

'Zeg, eh... mannen, weten jullie of... ' zijn stem wordt een zacht gefluister...

Het is donker in de legertent van Saul, er brandt alleen maar een kleine olielamp.

'Kan het zo? Loop ik niet in de gaten?' fluistert een vreemd geklede vrouw met een rare lage mannenstem.

'Doek voor uw mond houden, Heer Saul,' fluistert de adjudant die er bij staat, 'Zo, met één hand. Alleen uw ogen moeten te zien zijn en met uw andere hand uw rok een beetje optillen, anders valt u erover. Juist, zo!...'

'En laat ons het woord maar doen.' zegt de officier, die ook meegaat. Hij tilt een punt van het tentdoek op om te kijken of alles buiten veilig is en geeft een teken met zijn arm.

De koning gaat vermomd naar Endor om in het diepste geheim een spiritiste te raadplegen.

Als je dingen doet die niet mag, dan ben je altijd op je hoede. Je hoort elk geluidje en je schrikt al als er een vogel opvliegt.

Xara, de waarzegster gaat rechtop zitten op haar slaapmatras als er een zacht klopje op haar deur klinkt. Mensen? Zo laat in de nacht? Zijn het soldaten van Saul, die haar komen oppakken, zoals de andere waarzegsters overkomen is? Met bevende vingers schuift ze de grendels van de deur en kijkt door een kier. O, gelukkig, het zijn maar klanten, die zelf ook doodsbang zijn. In het maanlicht ziet ze twee mannen en een vrouw, die haar hulp nodig hebben.

'Kun je voor ons contact maken met de andere kant?' fluistert er één zacht. De andere man kijkt over haar schouder heen of er verder niemand binnen is. En de vrouw stapt zo maar, brutaal, over de drempel Xara's halfdonkere huisje in.

Met een vreemde lage stem zegt ze: 'Kun je voor mij de geest van een dode oproepen?'

Zonder licht aan te steken sist Xara: 'Hé mensen, ik heb jullie door. Jullie willen mij er in laten lopen. Je weet hoe streng er opgetreden wordt tegen lui zoals ik. Je denkt toch niet dat ik gek ben?'

De vrouw duwt haar echter ruw op een kruk en snauwt: "Hou op met dat geleuter. Laat Samuël opkomen, vooruit, ik zal je er goed voor belonen.'

In het halfduister ziet ze... een baard en een snor. Het is helemaal geen vrouw. Het is...

Je wilt gewoon niet weten hoe zo'n spiritiste geesten oproept. Toverspreuken, skeletjes van rattenkoppen, een kraaienpoot, een beetje nijlpaardenpoep in een potje, spiegeltjes uit Egypte en mummies van dooie katten... En dat alles bij het licht van een olielampje. Je wordt er misselijk van. De mannen wachten in spanning af wat er gaat gebeuren.

Plotseling klinkt er een ijselijke kreet. Ze springen van schrik een meter van de grond.

'Stil, stil nou toch, vrouw. Als de burens het horen.'

Xara hoort hun waarschuwing niet, ze rolt met haar ogen en is hevig van streek.

'Oi, wee mij! Jij bent... koning Saul. Ja, je hebt me bedrogen!!' Ze slaat zich met twee vuisten op de borst en trekt de haren uit haar hoofd. 'Ik zie, ik zie, een oude man, gehuld in een mantel, uit de grond omhoog komen...'

Hallo, kun je gelijk zien wat een nep het is. Samuel is in het paradijs, waar Abraham en alle

gelovigen zijn. Die zit niet als spook in de grond! Maar goedgegelovige Saul zegt: 'Jaja, dat is hem, Samuël...'

Hij valt op zijn knieën met zijn gezicht op de grond.

Met een ijzingwekkende grafstem roept de geest boos: (door de mond van de waarzegster)
'Waarom heb je me laten opkomen?'

Saul gaat weer rechtop staan en vertelt zenuwachtig wat er aan de hand is.

'De Filistijnen zijn ten strijde getrokken en God is van mij geweken. Wat moet ik doen. Ik ben radeloos. Help me!!'

Dan vertelt de geest Saul, dat het allemaal zijn eigen schuld is. God heeft David in zijn plaats aangewezen om koning te zijn. En.... morgen zullen Saul en zijn zonen gedood worden.

'Plof!'

Saul valt flauw. Dit bericht is teveel voor hem. Daar komt nog bij dat hij de hele dag en de hele nacht niets gegeten heeft...

De volgende dag ontbrandt de strijd. De Filistijnen zitten Saul en zijn zonen op de hielen. Ze doden Jonatan, Abinadab en Malkisua.

Saul ziet het voor zijn ogen gebeuren. Het is een nachtmerrie. Hij weet dat ook zijn laatste uur is geslagen.

'Dood mij,' zegt hij tegen zijn wapendrager en reikt hem zijn zwaard aan, maar de man weigert ontzet.

Dan doodt Saul zichzelf. Hij laat zich vallen in zijn eigen zwaard. Het is over en uit voor de koning die in de valkuil van spiritisme viel, waarvoor hij de mensen zelf had gewaarschuwd.